

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 226/2018-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. apríla 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Mestského úradu Komárno, Okresnej prokuratúry Komárno a Okresného riaditeľstva Policajného zboru Komárno a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. apríla 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Mestského úradu Komárno (ďalej len „mestský úrad“), Okresnej prokuratúry Komárno a Okresného riaditeľstva Policajného zboru Komárno.

2. Vo svojej sťažnosti sťažovateľ uvádza, že mestský úrad nezákonným spôsobom svojím rozhodnutím sp. zn. 55922/41248/predn.2017 z 25. augusta 2018 reagoval na žiadosť sťažovateľa o sprístupnenie informácie. Sťažovateľ následne bez ďalšieho vysvetlenia či bližšieho opisu právnych a skutkových okolností uvádza:

„Orgány činné v trestnom konaní, konkrétne Okresné riaditeľstvo policajného zboru v Komárne, Odbor poriadkovej polície. Obvodné oddelenie PZ, Pohraničná 8, Komárno, Uznesením ČVS: ORP-638/Kn-Kn-2017, zo dňa 12.01.2018 porušila moje práva oznamovateľa trestného činu...

Okresná prokuratúra Komárno svojimi rozhodnutiami, posledným rozhodnutím 12.10.2017 č. 1 Pn 479/17/4401-3 nezákonne rozhodla o zamietnutí môjho trestného oznámenia.“

3. Ďalej sťažovateľ zakončuje, že *„moja vec trestné oznámenie, náhrada škody, zákonným spôsobom nie je ukončená, viac ako 11 rokov, čím jednoznačne boli splnené zákonné práva z titulu prietáhov na prejednanie mojej ústavnej sťažnosti a žiadam Ústavný súd o prijatie tejto mojej sťažnosti z titulu prietahu na spravodlivý súdny proces.“*

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

5. Ústavný súd k sťažnosti sťažovateľa v prvom rade a predovšetkým uvádza, že v sťažnosti absentuje právne relevantný petit, resp. návrh, akého rozhodnutia sa sťažovateľ domáha (požiadavka plynúca z § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľ sa navyše ani v obsahu sťažnosti explicitne nedomáha vyslovenia porušenia ním formálne v záhlaví označeného základného práva alebo slobody (čl. 46 ods. 1, 2 a 3 ústavy) konkrétnym porušovateľom práv (požiadavka plynúca z čl. 127 ústavy a § 49 zákona o ústavnom súde).

5.1 V sťažnosti taktiež absentuje ústavne relevantná (resp. akákoľvek) argumentácia, čo sa týka porušenia ním formálne označených ústavných práv (čl. 46 ods. 1, 2 a 3 ústavy), resp. sťažovateľ bez bližšieho odôvodnenia namieta priet'ahy v postupe označených orgánov verejnej moci, avšak nedomáha sa a neodôvodňuje porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (sťažovateľ toto základné právo neoznačil ani len formálne). Inak povedané, sťažnosti chýba v tejto časti jej relevantné odôvodnenie (požiadavka plynúca z § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

5.2 V neposlednom rade ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ k svojmu podaniu nepriložil splnomocnenie na zastupovanie jeho osoby pred ústavným súdom advokátom (požiadavka plynúca z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a ani nepreukázal majetkové pomery pre účely rozhodnutia ústavného súdu o ďalšom postupe v otázke ustanovenia advokáta ústavným súdom.

6. Na základe uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2018